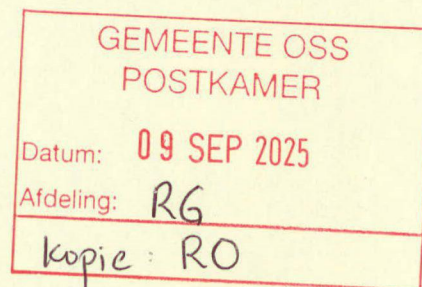

Raad van de gemeente Oss

Postbus 5

5.1.2e OSS

Datum

5 september 2025

Ons nummer

202502280/1/R2

Uw kenmerk

Inlichtingen

5.1.2e

5.1.2e

Onderwerp

Oss

Bp. 5.1.2e Berghem

Procedure

Beroep

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij stuur ik u - ter informatie - stukken die gaan over bovengenoemde procedure.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

**nadere reactie 5.1.2e

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
5.1.2e DEN HAAG

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 09	
- 5 SEP. 2025	
ZAAKNR.	
AAN: Kisoensingh	R2
BEHANDELD DD:	PAR:

AANGETEKEND EN VIA VEILIG MAILEN

Helmond, 2 september 2025

Onze ref. : D20241147 5.1.2e / Berghem Osseweg

Uw ref. : 202502280/1/R2

Behandelaar : 5.1.2e

E-mail direct : 5.1.2e@hooglander-advocaten.nl

Geachte heer/mevrouw,

Namens mijn cliënt, 5.1.2e, gevestigd aan de 5.1.2e, 5.1.2e 's-Hertogenbosch, reageer ik middels deze brief op het beroepschrift dat door 5.1.2e 5.1.2e VOF (hierna te noemen: 'appellant') op 18 april 2025 is ingediend tegen het bestemmingsplan '5.1.2e Berghem'.

Bij brief van 21 juli 2025 heeft de Raad van State de mogelijkheid geboden om een reactie uiterlijk 2 september 2025 in te dienen. Van deze mogelijkheid maak ik dan ook graag gebruik.

1. Vrees voor beperking bedrijfsvoering is onterecht

Appellant betoogt in het beroepschrift dat hij vreest voor beperkingen in het gebruik van de percelen ten noorden van het plangebied als gevolg van het onderhavige bestemmingsplan. Deze vrees is echter ongegrond en niet in overeenstemming met de feitelijke situatie.

Op grond van het vigerende planologische kader behoudt appellant het recht zijn perceel te gebruiken voor agrarische activiteiten, waaronder, indien gewenst, de inzet van gewasbeschermingsmiddelen.

Het onderhavige plan brengt geen nieuwe of aanvullende beperkingen aan het huidige gebruik met zich mee, noch kan worden gesproken van een belemmering in het toekomstig agrarisch gebruik van de percelen. De feitelijke en juridische situatie van zijn percelen blijven op dit punt ongewijzigd.

HOOGLANDER

Het feit dat appellant deze vermeende 'beperking' van zijn bedrijfsvoering als aanleiding neemt om beroep in te stellen, dient dan ook in een bredere context te worden gezien. Voor het indienen van beroep van appellant is namelijk een ander motief.

Appellant heeft eerder gesprekken gevoerd met de gemeente over de mogelijkheid om op de betreffende gronden woningbouw te realiseren. Deze gesprekken hebben er echter niet toe geleid dat zijn bouwplannen in het gemeentelijk traject zijn meegenomen.

Enkele weken geleden heeft cliënt rechtstreeks contact gehad met appellant over diens positie en plannen. In dat gesprek heeft appellant bevestigd dat hij zijn agrarische gronden tegen een hoger dan agrarische waarde zou willen verkopen door woningbouw mogelijk te maken, maar daarbij stuit op belemmeringen in de gemeentelijke procedure, waardoor zijn plannen vooralsnog niet kunnen worden gerealiseerd.

Naar aanleiding hiervan heeft cliënt aangeboden om de gronden van appellant te verwerven om deze gronden ook gedeeltelijk in te zetten als uitbreiding van het woongebied. Voor appellant was in dit in de basis een oplossing maar hij was niet bereid om zijn beroep in te trekken. Appellant was bereid om zijn beroep in te trekken mits er voldoende zekerheid bestond over de ontwikkeling van het plan en de daaraan gekoppelde waardesprong. Aangezien er tot op heden nog onvoldoende zekerheid bestaat voor appellant, is het beroep niet ingetrokken.

Het gaat appellant dus niet om de beperking van zijn perceel of eventuele wijziging van akkerbouwplannen. Die plannen zijn namelijk niet aan de orde. Appellant wil zijn perceel bij voorkeur ook inzetten voor woningbouw om daarmee een waardesprong te maken en zal het anders op dezelfde manier blijven gebruiken. Niets meer en niets minder.

Cliënt is van mening dat bij de beoordeling van het beroep deze omstandigheden een rol dienen te spelen in het kader van de representatieve invulling van de maximale mogelijkheden.

Mocht u van oordeel zijn dan deze omstandigheden geen rol kunnen spelen dan stelt cliënt dat het beroep ongegrond moet worden verklaard.

2. Stellingen appellant onvoldoende gemotiveerd

Appellant heeft aangevoerd dat geen sprake is van een representatieve invulling van de planologische mogelijkheden en dat onvoldoende inzicht bestaat in de gezondheidsrisico's als gevolg van dampen en aerosolen. Deze stellingen bieden echter geen grond om te twijfelen aan de juistheid van het

standpunt van de gemeenteraad. Dat standpunt wordt ondersteund door het overgelegde rapport van Adromi, dat is opgesteld door een deskundige.

Het door appellant aangevoerde is niet onderbouwd met een deskundigenrapport en bevat geen enkel aanknopingspunt om te twijfelen aan de deugdelijkheid van het rapport van Adromi. Zoals uw Afdeling eerder heeft geoordeeld, is het feit dat door appellant is aangevoerd niet onderbouwd met een rapport van een deskundige en biedt om die reden verder geen grond om te twijfelen aan de deugdelijkheid van het rapport van Adromi.¹ Om die reden kan het beroep van appellant niet slagen.

3. Representatieve invulling van de maximale mogelijkheden

Appellant stelt dat in het rapport van Adromi ten onrechte is uitgegaan van een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden. Volgens appellant had uitgegaan moeten worden van een zogenoemd 'worst case'-scenario, waarbij in de beoordeling ook rekening had moeten worden gehouden met een situatie waarin al wordt samengewerkt met een tuinder en een akkerbouwer ten behoeve van vruchtwisseling.

Dit betoog mist feitelijke en juridische grondslag. De beoordeling van de planologische mogelijkheden dient uit te gaan van een realistische en representatieve invulling van het agrarisch gebruik, niet van een hypothetisch worst case-scenario zonder concrete aanwijzingen of reële grondslag. Het is daarom niet gerechtvaardigd om zonder feitelijke onderbouwing uit te gaan van een scenario waarin andere agrarische activiteiten plaatsvinden die thans niet plaatsvinden en niet aannemelijk zijn in de toekomst.

In de beoordeling is bovendien al rekening gehouden met diverse akkerbouw, zoals op pagina 6 en pagina 27, waarin wordt aangegeven dat rekening wordt gehouden met akkerbouwgewassen.

Het betreffende perceel is in de praktijk jarenlang gebruikt voor de teelt van maïs en als grasland. Uit de gegevens van boerenbunder.nl blijkt in ieder geval dat de afgelopen jaren het perceel gebruikt is voor grasland:

¹ ABRvS 27 maart 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1263, r.o. 5.5.3.

HOOGLANDER

Gewasrotatie

Gemeente Oss, Noord-Brabant

Landbouwgebied: Zuidelijk Veehouderijgebied

Coördinaten: 51.77115, 5.55892

Gewasrotatie

Gemeente Oss, Noord-Brabant

Landbouwgebied: Zuidelijk Veehouderijgebied

Coördinaten: 51.77115, 5.55892

Gezien de aard en continuïteit van de bestaande bedrijfsvoering is een omschakeling naar een andere vorm van agrarisch gebruik waarbij (intensief) gebruik van gewasbeschermingsmiddelen plaatsvindt, niet aan de orde. Er is enkel rekening gehouden met andere, soortgelijke teelt.

Daarnaast ligt het überhaupt niet in de lijn der verwachtingen dat appellant zal omschakelen naar een andere bedrijfstak waarin hij andere gewassen zal gaan telen. Ploegmakers Melkvee VOF staat bij de Kamer van Koophandel geregistreerd onder SBI-codes 01411 en 01412, welke zien op het houden van melkvee en het opfokken van jongvee voor de melkveehouderij. Dit maakt een omslag naar intensieve akkerbouw of groenteteelt, waarbij intensief gebruik van gewasbeschermingsmiddelen te verwachten is, niet aannemelijk.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat, zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen, het feit dat op een perceel op dit moment geen gebruik wordt gemaakt van gewasbeschermingsmiddelen, geen aanleiding vormt om in een beoordeling wél met een dergelijk gebruik rekening te houden.

Zo heeft uw Afdeling in de zaak Heeze-Leende geoordeeld dat er bij een (melk)veehouderij, geen rekening hoeft te worden gehouden met een vorm van agrarisch gebruik waarbij

HOOGLANDER

gewasbeschermingsmiddelen kunnen worden gebruikt.² Uit latere jurisprudentie kan worden gedestilleerd dat het ontbreken van concrete plannen om gewasbeschermingsmiddelen te gebruiken tot gevolg kan hebben dat dergelijk gebruik kan worden uitgesloten.³

Appellant heeft voorts aangevoerd dat hij reeds samenwerkt met een tuinder en een akkerbouwer ten behoeve van vruchtwisseling. Van deze samenwerking is echter niets kenbaar gemaakt in de onderliggende stukken of in de procedure. Om die reden kan dat betoog niet slagen.

Zelfs indien incidenteel sprake zou zijn van vruchtwisseling, zou dit gaan om eenjarige teelten, en daar is, zoals gezegd, op pagina 27 van de onderbouwing rekening mee gehouden.

Tevens verwijst appellant naar een perceel elders wat zou worden gebruikt voor tuinbouw. Het feit dat elders op locatie tuinbouw wordt toegepast, zoals appellant heeft toegepast, doet hieraan niets af, nu dit geen directe relatie heeft met het gebruik van het betreffende perceel en de huidige bedrijfsvoering van appellant.

Kort samengevat is cliënt van mening dat de raad terecht is uitgegaan van een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden. Om die reden dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

4. Geen enkel inzicht in de gezondheidsrisico's als gevolg van dampen en aerosolen

Appellant stelt dat de notitie van Adromi geen enkele onderbouwing biedt waarom dampen en aerosolen die vrijkomen bij het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen geen gevaar voor de gezondheid opleveren. Deze stelling is echter onjuist.

Op de relevante afstand tussen de bron (het perceel waar gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast) en de beschermde objecten kan blootstelling uitsluitend plaatsvinden via dampen en aerosolen, zoals in het Adromi rapport is beschreven.

Door de afstand vindt blootstelling alleen nog in zeer geringe hoeveelheden plaats, doordat de concentratie van schadelijke stoffen snel afneemt door verdunning in de open lucht. Verder is van belang dat veel gewasbeschermingsmiddelen relatief snel afbreken onder invloed van zonlicht (photolyse) en andere milieu-invloeden. Hierdoor neemt de concentratie van potentieel schadelijke stoffen nog verder af, wat de mogelijke blootstelling en risico's op gezondheidsproblemen nog verder

² ABRvS 20 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3524 (Heeze-Leende).

³ ABRvS 6 november 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4506 (Veere).

HOOGLANDER

beperkt. Deze effecten zijn ook expliciet vermeld en onderbouwd in het rapport van Adromi (pagina 21).

Tevens is in de planregels een voorwaardelijke verplichting opgenomen om een windhaag aan te leggen rondom het betreffende perceel. Zoals blijkt uit het rapport van Adromi fungeert deze dichte windhaag als een fysieke barrière die de verspreiding van kleine aerosolen verder remt. Dit verkleint de kans dat dampen en aerosolen zich in ongewenste mate verspreiden en verhoogt de bescherming van de omgeving.

De notitie van Adromi biedt voldoende onderbouwing dat blootstelling aan dampen en aerosolen op de relevante afstand en onder de gegeven omstandigheden geen gevaar vormt voor de gezondheid. Het betoog van appellant dat deze onderbouwing ontbreekt, is daarom ongegrond. Daarnaast is er een voorwaardelijke verplichting opgenomen in de planregels om een afschermd haag te plaatsen, zoals in artikel 14.2.1 van de planregels is opgenomen.

5. Voorwaardelijke verplichting en westzijde

Appellant stelt dat de in het plan opgenomen voorwaardelijke verplichting ten onrechte slechts van toepassing is op het noordelijk gelegen gedeelte van de gronden, en niet tevens op het westelijk gelegen gedeelte. Cliënt kan deze stellingname niet volgen.

Allereerst geldt dat de gronden aan de westzijde niet in eigendom zijn van appellant, maar toebehoren aan de gemeente Oss. Om die reden kan appellant zich niet met succes beroepen op het ontbreken van een verplichting ten aanzien van die gronden. Het relativiteitsvereiste, zoals neergelegd in artikel 8:69a van de Awb, staat in de weg aan een inhoudelijke beoordeling van dit onderdeel van het beroep. Appellant ondervindt immers geen rechtstreeks nadeel van het al dan niet opnemen van een verplichting ten aanzien van eigendom van derden, zodat hij niet kan opkomen voor dit belang.

Daarnaast is van belang dat de gronden aan de westzijde door de gemeente Oss zijn ingericht als natuurgebied, als onderdeel van een groter project bekend als 'Bos van Oss' en 'De Spaander Straatsche Akkers' met onder meer de aanleg van een wandelpad en nieuwe aanplanting.⁴ De gemeente heeft in de Structuurvisie Oss 2020 opgenomen, zoals op pagina 7 van het Adromi-rapport is weergegeven, niet voornemens te zijn deze bestaande natuurinrichting te wijzigen of (terug) te transformeren naar een agrarische gebruiksvorm. Er is derhalve geen aanleiding om, in het kader van

⁴ Deze informatie is te vinden op de website van de gemeente via: https://www.oss.nl/inwoners/Actueel-2/plannen-en-projecten/Bos_van_Oss.htm

HOOGLANDER

een planologisch worstcasescenario, uit te gaan van een situatie waarin deze gronden een agrarische functie krijgen. Het plan behoeft op dit punt geen nadere regulering dan reeds is voorzien.

6. Voorwaardelijke verplichting en waarborging

Voorts stelt appellant dat in het plan ten onrechte niet is gewaarborgd dat de te realiseren haag 'winterdicht' moet zijn, waardoor de effectiviteit van de haag als maatregel ter beperking van blootstelling aan gewasbeschermingsmiddelen beperkt zou zijn. Ook dit betoog houdt geen stand.

In artikel 14.2.1 van de planregels is expliciet bepaald dat een haag moet worden geplaatst vóór het in gebruik nemen van de woning. Het begrip 'haag' impliceert daarbij dat sprake is van een dichte, groenblijvende afscheiding. Bovendien is in de subonderdelen c en d van dit artikel bepaald dat de haag zowel horizontaal als verticaal aaneengesloten dient te zijn. Daarnaast is in subonderdeel f opgenomen dat de haag duurzaam in stand moet worden gehouden.

Voorts is in subonderdeel b vereist dat de haag gedurende het groeiseizoen een bladbedekkingsgraad van ten minste 90% heeft. Het groeiseizoen is als referentie gekozen omdat dit het moment is waarop gewasbeschermingsmiddelen feitelijk worden toegepast. Juist in deze periode is een effectieve afscherming van belang, welke met de gestelde eisen afdoende wordt gewaarborgd.

Voor de winterperiode geldt bovendien dat het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in die tijd niet aan de orde is. Om die reden dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

7. Uitvoerbaarheid van de voorwaardelijke verplichting

Appellant betoogt ten slotte dat de voorwaardelijke verplichting niet uitvoerbaar zou zijn, omdat de gronden waarop de haag moet worden aangelegd (mogelijk) niet in eigendom zijn van de toekomstige bewoners, terwijl het gebruik van de woning afhankelijk wordt gesteld van de realisatie van deze haag. Dit betoog is onjuist en doet verder niet ter zake.

In onderhavige zaak betreft het een voorwaardelijke verplichting waarbij het gebruik van de woning pas is toegestaan nadat is voldaan aan de aanleg- en instandhoudingsverplichting van de haag. Indien toekomstige bewoners niet in staat of niet bereid zijn om aan deze verplichting te voldoen, leidt dat er slechts toe dat de woning niet in gebruik kan worden genomen vóór nakoming van die verplichting. Daarmee is de voorwaardelijke verplichting juridisch uitvoerbaar.

In de planregels wordt voorzien in een publiekrechtelijke borging van de realisatie en instandhouding van die maatregel. Wie eigenaar is van de gronden, doet daar verder niks aan af. Cliënt verwijst

HOOGLANDER

hiervoor naar rechtspraak van uw Afdeling.⁵ Daarnaast wordt de maatregel ook privaatrechtelijk geborgd door middel van een kwalitatieve verplichting, aangevuld met een ketting- en boetebeding.

Conclusie

Cliënt verzoekt u het beroep van appellant ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten.

Met vriendelijke groet,
Hooglander B.V.

5.1.2e

5.1.2e

Advocaat

⁵ ABRvS 9 juli 2025, ECLI:NL:RVS:2025:3076.

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	1, 2, 10